

Bron: Aan de kant, column van Marco van Kampen (in dagblad De Limburger van 6 maart 2025)

De confetti, de paardenvijg en de werkelijkheid

In de winkelstraat lag een paardenvijg, verscholen onder een berg confetti. Een laatste groet van een van de trekpaarden die de Boerebróelof in Venlo dat schitterende klassieke tintje hadden gegeven.

S. moest onbedaarlijk lachen om het stilleven in de binnenstad. Niet per se om de vijg zelf, wel om de bonte papiersnippers die iemand er bewust overheen had gestrooid, als een suikerlaagje over de zure realiteit. „Typisch vastelaovend” , vond ze.

We hadden de afgelopen dagen sowieso wat afgelachen. Om die *faatse* in de optocht die pleitte voor ‘Kick Out Zwarte Kiep ’ (met een ‘P’ , inderdaad). Om die kastelein wiensfrituur het op het moment suprême begaf, waardoor hij zich door de vierende menigte naar de MediaMarkt moest wurmen voor een nieuw exemplaar. En om die meneer achter de muntenkassa die standaard de langste rij had omdat het gerucht ging dat hij niet kon tellen.

Dergelijke ongein dempte de rampspoed die zich buiten de carnavalsbubbel voltrok. De hinderlaag voor Zelenski in het Oval Office, de brand in Zoo Parc, de zieke paus, het overlijden van Dieuwertje Blok: het was geritsel in de verte, overstemd door muziek van Minsekinder, Drekskaters en Kwante Hippe.

Dat brengt ons weer terug naar die paardenvijg. We filosoferen al jaren over de ware betekenis van vastelaovend. Ik denk dat iedereen een andere uitleg heeft. Voor mij wordt carnaval weerspiegeld in de confetti die zorgvuldig over die uitwerpselen waren uitgestrooid. Het camoufleert tijdelijk de shit van de werkelijkheid.